

jobban beleépül a Tanárképző Főiskola életébe. Juhász Gyula mától kezdve a tanárjelöltek és a tanárok tanára lesz.

Felélősek vagyunk azért, hogy Juhász Gyula gazdag életműve a tanárjelöltek kincse, s rajtuk keresztül a nemzet kincse legyen.

Tisztelgés és köszöntés

Az Ünnepi Tanácsulást megnyitotta HEGEDŰS ANDRÁS főiskolai főigazgató:

Tisztelt Ünnepi Tanácsulás!
Kedves Vendégeink!

Mai általános iskolai tanárképzésünk 100 éves múltra tekint vissza. Az 1873-ban kezdődött törekvéseknek a mi tanárképzésünk a folytatója és a kiteljesítője. A 100 éves évforduló jelentőségét fokozza az a tény, hogy a felszabadulás utáni államosított tanárképzés 25 éves évfordulóját is most, 1973-ban ünnepeljük. Megemlékezésünkben találkozót ad egymásnak a tanárképzés múltja és jelene.

A 100 éves évforduló felhívja a figyelmünket a tradíció fontos szerepére a mai tanárképzésben.

Mai pedagógiai szemléletünk akkor nem lesz gyökértelen, ha éltető nedvét a 100 éves múlt értékes hagyományaiból szívja. Nevelői törekvésünk akkor válik tudatossá, ha neveléstörténeti pillérei is vannak. Nem szabad elfelejtenünk, hogy egy-egy mai oktatási, nevelési, tudományos problémánk megvalósításakor a múlt pozitív kezdeményezésének a felhasználása a hagyomány erejével hirdeti mai törekvésünk helyességét. Vannak értékes hagyományaink! Ha áttekintjük a 100 éves történetet, megállapíthatjuk: a főiskola a múltban is a tanárképzés tiszteletre méltó bázisa volt! Népszerűtetre is nevelte tanárjelöltjeit egy népellenes korban; alkotó tanári munkára is ösztönzött egy szabályokhoz, kötöttségekhez igazodó képzési forma idején; kiemelkedő oktatói, professzorai révén maradandó tudományos értékeket is tudott felmutatni.

Azt is nagy nyomatékkal hangsúlyozzuk, hogy a 100 évet ünnepelve nem muzeális értékek felett merengünk, hanem élő hagyomány megteremtésén fáradozunk. Amikor a múlt pozitívumait beépítjük a ma és a holnap tanárképzésébe, ugyanakkor elhatároljuk magunkat mindattól, ami szemléletben, tartalomban retrógrád volt.

A tradíciónak nagy szerepe van abban is, hogy a szegedi tanárképző főiskolán folyó szocialista tanárképzésnek egyéni színe, sajátos jellegzetessége legyen, azaz hogy „a hely kultusza” meglegyen és élő legyen főiskolánkon. A genius loci nélkülözhetetlen ahhoz, hogy a főiskola vonzó és kisugárzó erejű legyen. Ezt pedig hagyományok éltetése és megújítása nélkül megteremteni nem lehet.

S végül azt kívánom hangsúlyozni: nem a múlt a mércéje a mi tanárképzésünknek, hanem a ma és a holnap igénye. A 100 évet igazán értékessé az elmúlt 25 év teszi!

Ezzel a néhány gondolattal tisztelgek elődeink előtt, akiket ünneplünk. Tisztelgek a főiskola egykori tanárai előtt: kegyelettel az elhunytak továbbélő, ma is élő emléke előtt; üdvözetet küldve azoknak, akik levelükben köszöntötték az ünneplő főiskolát s hálás szívvel tisztelgek azok előtt, akiket annyira szorongat a főiskola iránti nagy szeretetük, hogy sem a gyöngyszég, sem az esztendőök súlya, sem a nagy tá-

volság nem akadályozott meg az ünnepélyen való részvételben. Tisztelgek a főiskola egykori diákjai előtt, azok előtt, akik ebben az intézetben jegyezték el magukat örökre a, gyermek- a nép- és a tudományszeretettel.

S ezzel a néhány gondolattal köszöntöm az ünneplőket főiskolánk mai tanárait és diákjait, akiket — szocialista hazánk szeretetére emlékeztetve — a 100 éves évfordulón is alkotó munkára hívok.